

[Bernhard Baunsgaard]

Folketinget gennemførte i forrige samling en regel om, at voldtægts ofre skulle have beskikket en advokat.

Der er nu fremført flere klager over, at disse advokater ikke behandles på samme måde som forsvarsadvokater og derfor ofte ikke kan virke til fuld gavn for voldtægtsofferet.

Der klages over, at offeret ikke tidligt nok får besked om retten til at få en advokat, og at advokaten for voldtægtsofferet ikke deltager i aftalen om retsmødet, men blot bliver underrettet om, hvornår mødet er berammet.

Besvarelse (29/4 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Reglerne i retsplejelovens kap. 66 a om advokatbistand til den forurettede blev gennemført ved lov nr. 253 af 16. juni 1980, som trådte i kraft den 1. juli 1980.

Med hensyn til spørgsmålet om vejledning om retten til advokatbistand under afhøringerne fremgår det af retsplejelovens § 741 b, at politiet skal vejlede den forurettede om adgangen til at begære en advokat beskikket. Vejledningen skal gives, inden den forurettede afhøres, og det skal fremgå af rapporten, at den forurettede har modtaget behørig vejledning. Justitsministeriet har ikke grundlag for at antage, at vejledningsreglen ikke har fungeret tilfredsstillende i praksis.

Spørgsmålet om berømmelse af sager af den pågældende karakter henhører under domstolene, jfr. retsplejelovens § 22, stk. 2.

Bla. på baggrund af nogle henvendelser til justitsministeriet om fremgangsmåden ved berømmelse af de pågældende sager har justitsministeriet i efteråret 1981 taget spørgsmålet op til drøftelse i justitsministeriets hovedsamarbejdsudvalg for domstolene. Det fremgår af drøftelserne på hovedsamarbejdsudvalgs mødet, at de nye regler i retsplejelovens kap. 66 a ikke i almindelighed har givet anledning til berømmelsesproblemer. Det blev særlig for så vidt angår Københavns byret oplyst, at der i byretten er indført den fremgangsmåde, at forsvareren og den forurettedes advokat underrettes samtidig om mødetidspunktet. Såfremt offerets advokat melder afbud, træffer vedkommende dommer personlig bestemmelse om, hvorvidt sagen skal udsættes eller sagen skal fremmes, således at der eventuelt beskikkes en anden

advokat. Det blev i den forbindelse bl.a. fremhævet, at særlige hensyn må tages til den tiltalte, der ofte vil være varetægtsfængslet i de pågældende sager.

Justitsministeriet er opmærksomt på, at en ny ordning kan give anledning til forskellige spørgsmål, inden den finder sin endelige form. Det er imidlertid justitsministeriets opfattelse, at domstolene bl.a. på grundlag af de synspunkter, der fremkom under drøftelserne på mødet i hovedsamarbejdsudvalget, vil kunne fastlægge en tilfredsstillende praksis på dette område.

Justitsministeriet er indstillet på fortsat at følge ordningen og dens anvendelse i praksis.

Spm. nr. 605

Til *arbejdsministeren* (16/4 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvorfor nedlægger man ikke omgående den offentlige arbejdsformidling, når den institution vitterlig ikke magter sin opgave: at skaffe job til de arbejdsløse?«

Begrundelse

Det vrimler med kommunale, amtslige og alle mulige andre slags udbydere af arbejdskraft, og når alle andre skal deltage i opgaven med at sælge den disponible arbejdskraft, må det jo være, fordi arbejdsformidlingen er for ineffektiv.

Besvarelse (28/4 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Nedlæggelse af den offentlige arbejdsformidling ville betyde en alvorlig forringelse af mulighederne for at anvise den enkelte det arbejde, som må anses for bedst muligt for den pågældende. Samtidig ville der ske en væsentlig forringelse af mulighederne for at placere udsatte grupper, f. eks. de handicappede, de unge og de ældre, på arbejdsmarkedet.

Afskaffelse af den offentlige arbejdsformidling ville også ødelægge mulighederne for gennem AFs rådgivning og vejledning at søge at tilpasse udbuddet af arbejdskraft og udbuddet af ledigt arbejde til hinanden. Heri ligger en opgave, som ikke mindst har betyd-